

Uvijek je dobra prilika iskoristiti praznike

*Za razliku od naših otoka s rijetkom mediteranskom vegetacijom, Elba je brdoviti otok s bujnom vegetacijom, na čijem najvećem vrhu zimi ima i snijega *Obišli smo pet malih gradića smještenih na stijenama u malim uvalama koji su bili prepuni turista

Izabrali smo putovanje s putničkom agencijom Mondo Travel iz Zagreba. U četiri dana smo posjetili razne gradove i mjesta u tri talijanske pokrajine. Ono što smo vidjeli oduševilo nas je.

Parma i Marina di Pietrasanta

Prvi dan smo posjetili Parmu u pokrajini Emilia Romagna. O Parmi smo već ranije pisali, pa nećemo ponavljati. Smjestili smo se u izvrsnom hotelu na toskanskoj rivijeri u malome mjestu Marina di Pietrasanta. To nam je bila baza za izlete sljedećih dana. Prošetali smo prekrasno uređenim mjestom. Cijela rivijera je duga dvadesetak kilometara. Uz more su bezbrojni suncobrani i ležaljke, male kućice, restorani, sakriveni od pogleda s ulice bujnim zelenilom. Sve te privatne plaže pripadaju hotelima ili možete doći i iznajmiti. Na jednoj plaži je stajala cijena „Akcija subota i nedjelja, sun-

Elba i utvrda Portoferraio

Vernazza

cobran + 2 ležaljke 30€“. Hoteli, vile i apartmani se potom protežu duž 5-6 paralelnih ulica. U centru mjesta je veliki mol na stupovima. Englezi bi rekli peer, a Talijani kažu pontino (mostić). Namijenjen je za šetnju i uživanju u pogledu na more na brojnim klapama. Pored njega kip Svetog Ante idealno postavljen za slike zalska sunca. Nakon šetnje smo otišli na pizzu. Zgodan praktičan i marketinški trik. Pizza se naručuje od 1/2kg (za dvije osobe) ili 1kg (za četiri osobe).

Pet gradića

Drugi dan smo otišli busom do grada La Spezia, najvećoj vojnoj luci Italije u Ligurskom moru.

Rapallo

Tu smo se ukrcali na vlak kojim se obilazi pet malih gradića smještenih na stijenama u malim uvalama. Gradići su bili prepuni turista koji su tražili što bolju poziciju za svoje fotografije. Tako su slični,

e, spojiti dane i oputovati negdje daleko

Otok Elba

Treći dan smo ujutro rano sjeli u svoj autobus i otisli do mjesta Piombino, gdje smo se ukrcali na veliki moderni trajekt, koji nas je zajedno s autobusom prevezao na otok Elbu. Tu živi 36.000 stanovnika. Za razliku od naših golih otoka s rijetkom mediteranskom vegetacijom, Elba je brdoviti otok s bujnom vegetacijom, na čijem najvećem vrhu zimi ima i snijega. Stigli smo u mjesto Portoferraio. Samo ime kaže da je ovo bila luka za izvoz željeza. U srednjem vijeku tu su bili jedni od najvećih rudnika Europe i nekoliko željezara. Radile su sve do prije dvadesetak godina. Stoga ne čudi velika utvrda i flota koja je čuvala ovaj otok od Francuza ili Španjolaca. Vlasnici su bili poznata obitelj Medici iz Firence, čijem novcem je ustvari i nastala renesansa. Dio bogatstva je upravo i stizaо s Elbe.

Čim smo se iskrcali nastavili smo busom do poznatog turističkog mesta Porto Azzuro, čije ime govori sve. Prekrasno azurnoplavo more, mala marina i mali gradić prepun cvijeća. Ima ga posvuda u ogromnim količinama. Raste u malim parkovima, velikim vazama, često prekriva dobar dio fasada zgrada. Poseban ugođaj daju mnogobrojne palme. Na velikom gradskom trgu mnoštvo kafića i restorana i idealna prilika za pobjeđi u hlad. Neki su iskoristili priliku i okupali se. Voda nije bila niti prehladna.

Nakon toga smo se vratili u Portoferraio, gdje se upravo održavao sajam na kom su predstavljeni razni proizvodi, raznih zemalja svijeta. Uglavnom gastronomski ponuda, razne rukotvorine, odjeća i obuća. Bila je i Slovenija s igračkama i predmetima od drveta. Bio je i štand Balkan s čevapčićima i drugim delikatesama svih naših krajeva. Otok Elba je najpoznatiji po tome što je tu bio prognan Napoleon nakon poraza u ratu. Nije bio zatvorenik, dapače bio je upravnik otoka. Imao je svoju palaču iz koje je vladao. To je danas muzej, koji se nalazi na vrhu tvrđave, čije se velike zidine vide izdaleka dok ulazite u luku. U muzeju smo vidjeli uglavnom namještaj i neke stvari, koji je Napoleon koristio. Napoleon se nakon godinu dana uspio vratiti na vlast, ali je tada vladao samo 100 dana. Nakon poraza 1815. godine u bici kod Waterloo bio je prognan na otok Sveta Helena u Južnoj Americi gdje je umro nakon šest godina. Nažlost vremena nije bilo previše, osim probati neki od specijaliteta sa štandova i naravno kupiti koji suvenir. Najpoznatiji je Acqua della Elba, parfem koji se izrađuje na otoku uglavnom od esencija citrusnog voća i biljki koje tam rastu. Opet smo se vratili u svoj hotel na zasluzeni odmor i večeru.

a tako različiti sa svojim raznobojnim kućicama, gusto zbijenim na strmim uskim uličicama. Svi imaju i neku utvrdu na vrhu. Nastali su u 14. stoljeću, kada su prestali gusarski napadi Saracena i kada je sigurnost jamčila Genova, najjača pomorska sila na Mediteranu nakon Venecije. Svaki se ponosi nečim što ovi drugi nemaju. Modro plavo more u podnožju stijena čini pogled još boljim. Uz obalu postoji šetnica koja je nažalost bila zatvorena radi katastrofalnih poplava od prije nekoliko godina. Stoga smo od gradića do gradića išli vlakom. Stanice su uglavnom u tunelima ispod samih gradića i put traje svega nekoliko minuta. Cijela pruga je praktično u tunelima. Dnevna karta košta 16 eura i možete se voziti cijeli dan, ulaziti i izlaziti po želji. Ovo je ujedno i ulaznica za nacionalni park Cinque Terre, gdje su kilometri i kilometri planinskih staza i putova za ljubitelje trekkinga i planinarjenja. Mi smo se ipak držali civilizacije. Prvi gradić je Riomaggiore, drugi je Manarola. Treći gradić Corniglia je visoko na stijeni i nema svoju uvalu. Najljepši gradić je bio za većinu Vernazza, koji je ime dobio po najpoznatijem venu Toskane, koje se tu gajilo. Visoko s vrha utvrde Castello Doria je najljepši pogled. Najveći je Monterosso al Mare, koji je najsličniji našim malim gradićima na Jadranu. Ovaj dio Italije je zaštićen kao kulturna baština UNESCO-a ne samo radi ovih prekrasnih mjeseta, već i zbog bezbrojnih kilometara suhozida i terasa gdje su ljudi stoljećima pokušavali oteći od prirode i pronaći svoje mjesto pod zvjezdama. Kažu da ih ima čak 40.000 km. Bio je to mukotrpan posao, koji je rađen golim rukama. Danas se od poljoprivrede ovdje ne živi. Tek rijetki. Mnogo bolje se živi od turizma, jer se

zona traje devet mjeseci. Bezbroj je raznih trgovina, kafića i restaurana. Mnogo je fast food restaurana u verziji „panificio“, poznatih talijanskih pekara-slastičarni. Ima i ribljih restaurana odakle dolaze zamamni mirisi. Nakon obilaska vratili smo se u svoj hotel na zasluzeni odmor prešavši taj dan pješice 12 kilometara i popevši se stepenicama kao na zgradu od 44 kata. Naravno neki su izabrali opciju šetaj do prvog kafića.

Rapallo i Portofino

Četvrti dan smo se spakirali i kreplili kući. Ali prije toga smo otisli u Rapallo, mali gradić na ligurskoj rivijeri. Tipičan mediteranski gradić s mnogobrojnim palama na rivi i drugim zelenilom u prekrasnim parkovima. Rapallo ima veliku marinu prepunu jaht. U velikoj pješačkoj zoni je mnoštvo trgovina, gdje se mogu naći povoljno mnogi proizvodi za ponijeti kući kao poklon prijateljima i rodbini. Odatle se može brodići ma otici do mondenskog turističkog mesta Portofino gdje ljetuju najveće zvijezde šou biznisa, gdje se dolazi jahtama. Mnoštvo je vila sakrivenih krošnjama drveća. Dobro se vidi od Sofije Loren. Cijene hotela su u Portofinu 5-10 puta više nego cijene u Rapallu pa tamo nemojte planirati godišnji osim ako ste saborski zastupnik. Nažlost u ovim gradićima nismo imali sreće s vremenom. Kiša je gotovo neprestano padala, ali to nije umanjilo njihovu ljepotu i šarm.

Tekst i slike www.pletikosa.com